

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1425/2021

20.01.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радослава Петровића, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Радована Чопића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 123/20 од 23.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 599/21 од 17.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Чопића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 123/20 од 23.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 599/21 од 17.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 123/20 од 23.04.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, а уколико окривљени новчану казну не плати у одређеном року, суд ће исту заменити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка одређених у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 599/21 од 17.09.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Чопића, а пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 123/20 од 23.04.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Радован Чопић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битне повреде одредаба

кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да у радњама за које је окривљени правноснажно осуђен нема елемената кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ нити било ког другог кривичног дела. Према наводима захтева, окривљени је власник и директор предузећа „ББ“ доо, које је у блокади због немогућности плаћања, што само по себи не може водити закључку да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела за које је осуђен обзиром да немогућност плаћања и чињеница што је окривљени директор предузећа, не представљају елементе било ког кривичног дела.

Кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ чини онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини. Тежи облик овог кривичног дела из става 3. постоји онда када је делом из става 1. прибављена имовинска корист или нанета штета у износу који прелази 450.000,00 динара.

Из изреке побијане првостепене пресуде, произлази да је окривљени у време и на месту описаном у изреци, у стању урачунљивости, свестан свога дела и његове забрањености, у намери да себи прибави противправну имовинску корист у износу који прелази 450.000,00 динара, приликом куповине робе од оштећеног привредног друштва „Галерија“ доо из Горњег Милановца, поступајући у својству директора предузећа „ББ“ доо из ..., лажним приказивањем чињеница да је његово предузеће солвентно и да ће робу платити, довео и одржавао у заблуди представника оштећеног предузећа „Галерија“ доо и на тај начин га навео да на штету свог предузећа испоручи робу у укупном износу од 454.015,58 динара, на основу рачуна – отпремнице број ../17 од 12.12.2017. године у износу од 288.067,58 динара и број ../17 од 15.12.2017. године у износу од 165.948,00 динара, оштетивши привредно друштво „Галерија“ доо за наведени износ.

Врховни касациони суд налази да се неосновано захтевом за заштиту браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Чопића, указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

У конкретном случају, у изреци наведене пресуде, поред осталих субјективних елемената, описана је намера, као нужан субјективни елемент кривичног дела превара из члана 208. КЗ и радња извршења као објективни елемент овог кривичног дела односно чињенице чијим лажним приказивањем је окривљени довео и одржавао у заблуди оштећеног, а које су, у конкретном случају, навеле представника оштећеног привредног друштва „Галерија“ доо, да на штету имовине тог привредног друштва, окривљеном испоручи робу у укупној вредности од 454.015,58 динара.

По налажењу Врховног касационог суда, описане радње, које је окривљени АА предузео, садрже све субјективне и објективне елементе кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, како су то правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости опредељује али не образлаже битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, из ког разлога захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који налаже навођење конкретног разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 4. тачније 438. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељивање повреде због које се захтев подноси и образложење у чему се она конкретно састоји.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побиваним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Чопића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић